

Nyugdíjasaink helyzete

A nyugdíjkorhatár közeledtével mind többet foglalkoztatja az embert az a gondolat, hogy hogyan is lesz tovább... Nem kell majd reggel korán kelni, készülni a szolgálatra, tervezni az aznapi és a későbbi teendőket, feladatokat. Nem kell majd dolgozni, munkába járni. Az átállás azonban nem könnyű, hiszen a 35–40 vagy esetenként még ennél is több munkában eltöltött év alatt az ember kialakított egy életrendet maga és környezete számára.

A nyugdíjazás után ezen természetesen változtatni szükséges, mégpedig megfontoltan, hiszen figyelembe kell venni, hogy társadalmi és családi feladataink megváltoztak. Ehhez segítséget nyújthat és nyújt is a munkahely, a kollektíva.

A kapcsolat a munkahely és a nyugdíjas között többnyire nem szakad meg. Az intézetek keresik az utat, hogy az idős emberek hogyan adhatnák át tapasztalataikat a fiatalabbaknak úgy, hogy közben figyelemmel kísérhessék munkájukat. Van, ahol a KISZ-tagságot, a Vörös kereszt helyi aktíváit is bevonják a kapcsolattartásba, de találkozunk olyan intézettel is, ahol a szolgálati ágak feladata foglalkozni a nyugdíjasokkal. Rendszeres időközönként az intézeti látogatáson és beszélgetésen is részt vesznek. Ezekon a beszélgetéseken kicse-

rélük nézeteiket, tapasztalataikat. Elmondják a régi szolgálati tevékenységet, az akkori nehézségeket, problémákat, a fiatalok viszont a jelenlegi életüket mutatják be elődeiknek. A nyugállományúak közül sokan végeznek elismerésre méltó párt- és társadalmi munkát, de vannak olyanok is, akik visszajönnek régi szolgálati helyükre dolgozni.

Budapesten közel 680 nyugdíjast tartanak számon. Részben az Országos Parancsnokságon, részben pedig a budapesti intézetekben teljesítettek szolgálatot. Vannak azonban olyanok is, akik a nyugállományba helyezésüket követően költöztek a fővárosba. Velük a kapcsolatot részben az Országos Parancsnokságon működő Nyugdíjas Bizottság, illetve az Országos Parancsnokság különböző szakosztályai, valamint pedig az egyes intézetek tartják.

A Nyugdíjas Bizottság rendszeresen programokat szervez. A kirándulások és a látogatások is fórumai a találkozásnak, problémáik elmondásának. A bizottság kezdeményezésére ügyes-bajos dolgaik intézéshez segítséget nyújtunk. Nyugdíjasaink számára fogadónapot jelöltünk meg, amikor a személyzeti és oktatási osztály foglalkozik gondoljaikkal. A pénzügyi osztály rendszeresen – az aktualitásoknak megfelelően – írásos tájékoztatót

ad ki a nyugdíjasok részére. Az egyes szakosztályok pedig látogatást szerveznek, s időnként az osztály ünnepségeire is meghívják őket.

Az Országos Parancsnokság vezetése az előbb kapcsolattartás érdekében megbízást adott a Nyugdíjas Bizottság vezetőjének, hogy látogasson el az intézetekbe, s keressen fel az ottani vezetővel együtt néhány régi kollégát.

Anyagi segítséget a 3455/1971. Korm. számú határozat 28. pontjában kapott felhatalmazás alapján az igazságügyminiszter elvtárs által a 22/1971. (VI. 1.) Korm. számú rendeletben megállapított jogkörében kivételes nyugellátásban részesíti a korábban nyugdíjazott, kimagasló érdemeket szerzett, és szociális helyzetük-nél fogva rászoruló hivatásos állományúakat. Így került sor

1979-ben	49
1980-ban	51
1981-ben	41
1982-ben	49
1983. I–III. negyedében	35

alacsony nyugdíjjal rendelkező – volt hivatásos testületi tag – nyugdíjösszegének átlagosan havi 200 forintos emelésére.

Az anyagi és szociális helyzetük-nél fogva rászorulókat az – Országos Parancsnokság segélykerete terhére – az országos parancsnok elvtárs 1000–2000 forint közötti egyszeri juttatásban részesíti.

A budapesti nyugdíjasok egészségének ellátása – az Országos Parancsnokságon – rendszeres. Itt vesznek részt a fogászati szakrendelésen. Az egyéb gyógykezeléseket a BM Korvin Ottó Kórházban és Rendelőintézetben vehetik igénybe nyugdíjasaink. Amennyiben szükségessé válik, kórházi ellátásukról is gondoskodnak és részükre a további szanatóriumi kezelést is biztosítják. Pihenésükhöz, ki-kapcsolódásukhoz üdülési beutalókat kapnak.

Kedves kötelességünk-ké vált az utóbbi időben, hogy a nyugdíjasokat az Országos Parancsnokságon és az intézetek nyugalmazott parancsnokait születésnapjuk kerek évfordulója alkalmából – szerény tárgyjutalom kíséretében – meglátogatjuk, és köszöntjük.

Nyugdíjasainkról – szerény lehetőségeink ellenére is – gondoskodunk. Eredményeinkkel azonban nem lehetünk elégedettek, hiszen az ember számára az anyagi segítségnél is többet jelent a jó szó, az emberek közötti szoros elvtársi-baráti kapcsolat. Nyugdíjasaink számára e kapcsolatok – a munkából kiválás következtében – csökkentek. Gyermekük család alapítottak, szüleiktől többnyire távol lagnak, tehát családi életük is változott. Érthető tehát, hogy tőlünk aktív dolgozóktól nagyobb odafigyelést, törődést és szeretetet várnak.

Ungváriné Papp Mária